

- 2) Δύναιται –σε διαφορετική περίπτωση– η άσκηση καθηκόντων προέδρου ιταλικής λιμενικής αρχής από πολίτη άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο δικαίωμα εγκαταστάσεως το οποίο προβλέπει το άρθρο 49 επ. ΣΛΕΕ; Συνιστά, στην περίπτωση αυτή, η προβλεπόμενη από το εσωτερικό δίκαιο απαγόρευση ασκήσεως των καθηκόντων αυτών από μη ιταλό πολίτη διάκριση λόγω ιθαγένειας ή περίπτωση η οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι απαγορεύεται από το άρθρο 51 ΣΛΕΕ;
- 3) Δύναιται –επικουρικώς– η άσκηση καθηκόντων προέδρου ιταλικής λιμενικής αρχής από πολίτη άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης να θεωρηθεί παροχή «υπηρεσίας» υπό την έννοια της οδηγίας 2006/123/ΕΚ ⁽¹⁾; Ασκει η εξαίρεση των λιμενικών υπηρεσιών από την εφαρμογή της οδηγίας επιρροή για τους σκοπούς της κρινομένης υποθέσεως και –σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως– συνιστά η προβλεπόμενη από το εσωτερικό δίκαιο απαγόρευση ασκήσεως των καθηκόντων αυτών από μη ιταλό πολίτη διάκριση λόγω ιθαγένειας;
- 4) Όπως επικουρικότερον, [...] δύναιται η άσκηση καθηκόντων προέδρου ιταλικής λιμενικής αρχής από πολίτη άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον θεωρηθεί ότι δεν εμπίπτει στις προπαρατεθείσες διατάξεις, να θεωρηθεί, γενικότερα, υπό την έννοια του άρθρου 15 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προνόμιο που συναρτάται με το δικαίωμα του πολίτη της Ένωσης «να αναζητά απασχόληση, να εργάζεται, να εγκαθίσταται ή να παρέχει υπηρεσίες σε κάθε κράτος μέλος», ακόμα και ανεξαρτήτως των ειδικών «τομεακών» διατάξεων των άρθρων 45 και 49 επ. ΣΛΕΕ και της οδηγίας 2006/123/ΕΚ περί των υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά; Είναι για τον λόγο αυτόν η προβλεπόμενη από το εσωτερικό δίκαιο απαγόρευση ασκήσεως των καθηκόντων αυτών από μη ιταλό πολίτη αντίθετη προς την –επίσης γενική– απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας, την οποία προβλέπει το άρθρο 21, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

(1) Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Μαΐου 2013 η Rouse Industry AD κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-489/11, Rouse Industry AD κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-271/13 P)

(2013/C 207/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Rouse Industry AD (εκπρόσωποι: Al. Angelov, Sv. Panov, Advokati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-489/11·
- να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς και να ακυρώσει τα άρθρα 2, 3, 4 και 5 της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 13ης Ιουλίου 2011 όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις C 12/10 και N 389/09 που χορήγησε η Βουλγαρία στην Rouse Industry AD·
- επικουρικώς να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για νέα εκδίκαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τους εξής λόγους αναίρεσεως:

1) Πρώτος λόγος αναίρεσεως: Παράβαση δικονομικών διατάξεων θίγουσα τα συμφέροντα της ανααιρεσείουσας

- i) Το Γενικό Δικαστήριο, στην αιτιολογία της αποφάσεώς του, δεν εξέτασε τις υποβληθείσες προς τους διαδίκους δυνάμει μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας βασικές ερωτήσεις σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά ούτε τις απόψεις των διαδίκων επ' αυτών.
- ii) Τούτο συνιστά ουσιώδη διαδικαστική πλημμέλεια, η οποία εμπίπτει στο άρθρο 58 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε την υποχρέωση να εξετάσει όλες τις απαιτήσεις, αιτιάσεις και επιχειρήματα που προέβησαν οι διάδικοι.

2) Δεύτερος λόγος αναίρεσεως: Παράβαση του δικαίου της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο

- i) Το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 107 παράγραφος 1, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον στηρίχθηκε στην προκείμενη ότι υφίσταται νέα ενίσχυση υπέρ της Rouse Industry AD.
- ii) Το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε την απόφασή του κατά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον κακώς έκρινε, αφενός, ότι η ενίσχυση είναι ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά της Ένωσης και θίγει τον ανταγωνισμό και, αφετέρου, το γεγονός ότι η οφειλή δεν αναζητήθηκε από το κράτος συνιστά πλεονέκτημα για την εταιρία.

iii) Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου δεν συνάδει με τα άρθρα 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 296 ΣΛΕΕ, καθόσον το τμήμα, κατά την εκτίμησή του σχετικά με τα κριτήρια που έχει επιλέξει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τους ιδιώτες δανειστές εφάρμοσε σκεπτικό που από νομικής απόψεως είναι εσφαλμένο. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στη απόφασή της, δεν στήριξε τα συμπεράσματά της όσον αφορά το κριτήριο του ιδιώτη δανειστή σε ορισμένη ανάλυση και οικονομική επιχειρηματολογία, οπότε δεν υπήρχε βάση προκειμένου το Γενικό Δικαστήριο να μπορεί να κάνει δεκτά τα επιχειρήματά της.

iv) Το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 και του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, καθόσον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στην απόφασή της, όφειλε να ορίσει το ύψος της δυνάμενης να ανακτηθεί ενισχύσεως συνυπολογίζοντας τους τόκους και να καθορίσει το ύψος των τόκων σε ένα εύλογο επίπεδο, πράγμα το οποίο δεν έγινε, με συνέπεια η νομική πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να μην είναι αιτιολογημένη.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε η Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Ιταλία) στις 21 Μαΐου 2013 — Equoland Soc. coop. arl κατά Agenzia delle Dogane

(Υπόθεση C-272/13)

(2013/C 207/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale per la Toscana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Equoland Soc. coop. arl

Εφεσίβλητη: Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτρέπει, δυνάμει του άρθρου 16 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 και των άρθρων 154 και 157 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽²⁾, μόνος ο προορισμός των αγαθών που εισάγονται υπό καθεστώς διαφορετικό εκείνου της τελωνειακής αποταμιεύσεως, και συγκεκριμένα τοποθετούνται σε φορολογική αποθήκη, την απαλλαγή από την καταβολή ΦΠΑ κατά την εισαγωγή, ακόμα και στην περίπτωση κατά την οποία απλώς εκδίδονται τα σχετικά παραστατικά, αλλά η τοποθέτηση δεν λαμβάνει χώρα στην πραγματικότητα;
- 2) Απαγορεύουν η έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ και η οδηγία 2006/112/ΕΚ πρακτική σύμφωνα με την οποία κράτος μέλος επιβάλλει ΦΠΑ κατά την εισαγωγή, παρά το ότι ο ΦΠΑ –λόγω σφάλματος ή παρατυπίας– συμψηφίστηκε μέσω του αποκαλούμενου μηχανισμού αντιστροφής της επιβαρύνσεως (reverse

charge) με την έκδοση τιμολογίου φέροντος την ένδειξη «αυτοτιμολόγηση» και ταυτόχρονη καταχώριση στο βιβλίο πωλήσεων και αποκτήσεων;

- 3) Παραβιάζει την αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ η απαίτηση από κράτος μέλος να καταβληθεί ο ΦΠΑ ο οποίος συμψηφίστηκε μέσω του αποκαλούμενου μηχανισμού αντιστροφής της επιβαρύνσεως (reverse charge) με την έκδοση τιμολογίου φέροντος την ένδειξη «αυτοτιμολόγηση» και ταυτόχρονη καταχώριση στο βιβλίο πωλήσεων και αποκτήσεων;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Ισπανία) στις 21ης Μαΐου 2013 — Pablo Acosta Padín κατά Hijos de J. Barreras S.A.

(Υπόθεση C-276/13)

(2013/C 207/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Pablo Acosta Padín

Εναγόμενη: Hijos de J. Barreras S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με το άρθρο 101 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 81 της Συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο της 10) και με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ κανονιστική ρύθμιση όπως το νομοθετικό διάταγμα 1373/2003 της 7ης Νοεμβρίου 2003 περί καθορισμού πίνακα αμοιβών των δικηγόρων, που θεσπίζει πίνακα αμοιβών των δικηγόρων ή κατώτατα όρια αμοιβών, η αύξηση ή η μείωση των οποίων δεν μπορεί να υπερβεί το 12 %, όταν οι αρχές του κράτους μέλους, περιλαμβανομένων των δικαστηρίων του, δεν έχουν τη δυνατότητα να μην εφαρμόσουν τις κατώτατες τιμές που προβλέπει ο εκ του νόμου καθορισθείς πίνακας αμοιβών σε εξαιρετικές περιπτώσεις;
- 2) Εμπίπτει στην έννοια των εξαιρετικών περιστάσεων, στο πλαίσιο της εφαρμογής του επίδικου πίνακα χωρίς παράλληλη εφαρμογή των κατώτατων ορίων που αυτός προβλέπει, η σημαντική δυσαναλογία μεταξύ των υπηρεσιών που έχει πράγματι παράσχει ο δικηγόρος και του ύψους της αμοιβής που δικαιούται να εισπράξει βάσει του πίνακα αμοιβών;